

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет кораблебудування
Імені адмірала Макарова
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

XV МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

10-13 вересня 2019 року

*Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
просп. Героїв України, 9
м. Миколаїв*

МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Миколаїв
Видавець Торубара В.В.
2019

некомерційні підприємства. Перетворення ЗОЗ у комунальні некомерційні підприємства сприяє збільшенню господарської та фінансової автономії (самостійності) та управлінської гнучкості комунальних закладів охорони здоров'я, формуванню у них стимулів для поліпшення якості медичного обслуговування населення і водночас підвищення економічної ефективності використання активів.

Відомо, що будь-яка система, в тому числі і медичні установи, реалізують діяльність в двох принципово різних напрямках [2]. Це діяльність, пов'язана з функціонуванням, і діяльність, пов'язана з розвитком. За цією ознакою будь-які медичні проекти доцільно розділити на два типи: проекти, пов'язані із розвитком, і проекти, пов'язані з лікувальною функціональною діяльністю медичних закладів.

Діяльність, пов'язана з розвитком, може бути спрямована на розвиток матеріальної і нематеріальної компонент медичного закладу. Ця ознака буде визначати природу продукту майбутнього проекту. З урахуванням специфіки медичних установ, матеріальний продукт медичних проектів можна розділити на три компоненти. Це: будівлі і споруди, обладнання та медикаменти (лікарські препарати). Віднесення групи лікарських препаратів до медичних проектів, пов'язаних з розвитком, обумовлено тим, що сьогодні саме ця компонента найбільш динамічно змінюється в медичній діяльності. Тобто, майбутній продукт саме таких медичних проектів може включати матеріальний та нематеріальний компоненти.

Необхідно мати на увазі, що мало організувати медичний заклад, прийнявши відповідну постанову. Необхідно забезпечити життєдіяльність цієї системи запровадженням механізму управління процесами лікування, кадровим потенціалом з відповідними компетенціями. Останні дослідження теоретичних положень сутності та стану національної системи охорони здоров'я України дозволили визначити структурні недоліки побудови цієї системи та запропонувати структурні зміни для її удосконалення через відповідні проекти.

Список використаної літератури

1. Наказ МОЗ від 7 липня 2009 р. № 484 Про систему безперервного професійного розвитку лікарів. [Електронний ресурс] – Режим доступу.: <https://www.apteka.ua/article/36439>.
2. Комплексные медицинские проекты. – Электронный ресурс. – Режим доступа: <http://www.hosser.ru/kompleksnye-meditsinskie-proekty>.

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПОТЕНЦІАЛОМ В ПРОЕКТАХ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Автори: ¹Дюков О.Ю., ²Дюкова С.П.,

¹ ГП НПКГ «Зоря-Машпроект», м. Миколаїв

²Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, м. Миколаїв

Для ефективної роботи підприємства велике значення має рівень його розвитку. Розвиток та підвищення ефективності виробництва досягається працею людей, їх соціально-економічною активністю, потенціалом підприємства.

Однією із складових потенціалу підприємства є його виробничі можливості, які пов'язані з оцінкою величини фінансових потоків та впливають на інвестиційну привабливість підприємства. Необхідність в оцінюванні виробничих можливостей виникає при розробці і коригуванні стратегічних планів розвитку та пошук власником варіантів ефективного використання потужностей підприємства.

Виробничий потенціал — це наявні та приховані можливості підприємства щодо залучення та використання факторів виробництва для випуску максимального можливого обсягу продукції (послуг). Його слід також трактувати як сукупність функціонуючих ресурсів, які здатні виробляти певний обсяг продукції. Проте, виробничий потенціал зосереджує значну частку потенціалу підприємства, а основне його значення зводиться в створенні нової вартості в процесі виробництва продукції, що забезпечує економічне зростання суб'єкта господарювання в умовах стратегій розвитку.

Механізм управління виробничим потенціалом підприємства – це складна управлінська категорія, яка потребує детального вивчення та постійного удосконалення, адже за правильного використання, підприємство може виявити резерви для покращення механізму управління виробничим потенціалом підприємства.

Сутнісна характеристика елементів механізму управління виробничим потенціалом підприємства містить: функції, форми, методи, інструменти та важелі. Сучасні механізм управління об'єднує і традиційні методи, новітні управлінські технології.

На основі аналізу сутності виробничого потенціалу та його ролі в управлінні підприємством можна зробити висновок, що основною метою управління виробничим потенціалом є формування і здійснення таких керуючих впливів, які б приводили потенціал підприємства в стан, відповідний досягненню його стратегічних цілей. На підставі зазначеної мети сформульовані наступні завдання управління виробничим потенціалом:

- 1) збір, підготовка та опрацювання зовнішньої і внутрішньої інформації;

- 2) прогнозування зміни зовнішніх впливів;
- 3) формування альтернатив;
- 4) експертний аналіз;
- 5) комплексний аналіз на основі аналітичних та експертних методів прийняття управлінських рішень;
- 6) здійснення керуючих впливів;
- 7) контроль за реалізацією керуючих впливів.

Управління виробничим потенціалом, будучи складною динамічною системою, виражає собою ітеративний процес, який полягає в отриманні інформації, виробленні та реалізації керуючих впливів, що переводять об'єкт управління – виробничий потенціал підприємства в новий стан. Потім слідує новий цикл – отримання інформації про новий стан і надалі – повернення у вихідний пункт процесу при нових характеристиках об'єкта, суб'єкта управління, зовнішнього середовища і, можливо, інших стратегічних цілях.

Можна констатувати, що управління виробничим потенціалом являє собою сукупність інформаційно-методичних підходів і рішень і впливів, що формуються на їх основі і дозволяють здійснювати перетворення значної кількості можливих способів досягнення стратегічних цілей у виробничий потенціал підприємства.

Українські підприємства стикаються з низкою проблем, пов'язаних з управління виробничим потенціалом. До основних з них належать:

- потенціал підприємства не пов'язується з проактивним управлінням;
- на підприємствах не здійснюється управління виробничим потенціалом, акцент робиться на управління наявними ресурсами;
- не розглядається взагалі або не приділяється належна увага взаємозв'язку між окремими групами ресурсів підприємства;
- не проводиться оцінювання ефективності використання потенціалу підприємства, і, відповідно, відсутні заходи щодо її підвищення;
- у рамках діючих підходів до управління виробничим потенціалом не розглядається обмеження розвитку потенціалу динамічним зовнішнім середовищем та пришвидшення його розвитку за рахунок чіткої орієнтованості виробничо-збутової діяльності на клієнтів.

Таким чином, управління підприємством, його конкурентоспроможна маркетингова клієнтоорієнтована стратегія щодо вибору оптимального асортименту продукції, часу і темпів його оновлення та розширення вимагає активного маркетингового дослідження кон'юнктури ринку, розвитку логістичної мережі, рекламування і просування нових продуктів на ринок, здійснення інноваційних наукових досліджень і конструкторських розробок, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності підприємства, що і спричиняє необхідність перегляду структури виробничого потенціалу підприємства, пошуку методів його оптимізації та механізмів підвищення ефективності управління останнім.

Література:

1. Авдеенко В. Н. Производственный потенциал промышленного предприятия / В. Н. Авдеенко, В. А. Котлов. – М.: Экономика, 1989. – 240 с.
2. Федонін О. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посіб. / О. С. Федонін, І. М. Рєпіна, О. І. Олексик. – К.: КНЕУ, 2003. – 316 с.

СТРАТЕГІЧНИЙ АУДИТ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Автор: Запривода А.А.,

Київський національний університет будівництва та архітектури

Стратегічний аудит інноваційних проектів в програмах розвитку організацій в умовах невизначеності є одним з ключових елементів сучасного проектного менеджменту. Ефективні системи аудиту стратегій при впровадженні інноваційних проектів та програм формують ринок та є драйвером успіху. Принципи формування системи систем стратегічного аудиту які складаються з: розмежування та незалежності компонентів ефективної моделі управління інноваційними проектами, повноти, реалістичності, диференціації в межах відповідного рівня деталізації та вимірності. В доповіді будуть розглянуті фактори впливу невизначеності на формування стратегічних цілей реалізації інноваційних проектів. Такими факторами є: швидке зростання вимог до компетентності менеджерів інноваційних проектів, рівень недовіри у середовищі зацікавлених сторін, неефективні процеси підготовки та прийняття рішень, напружені відносини між дослідницькою групою, яка впроваджує інновацію, і командами розвитку які починали реалізацію інноваційних ідей та вибір правильного підходу до побудови системи управління інноваційним проектом. У процесі створення та впровадження системи стратегічного аудиту інноваційних проектів, перед автором стояли ряд питань.

ЗМІСТ

Ажищев В.Ф., Мандра А.В., Морозова А.С., Управление трудовыми ресурсами при постройке судов	3
Баланська О.Ю., Гусева-Божаткіна В.А., Принципи та функції організаційної системи управління охороною здоров'я	4
Бас Д.В., Лепський В.В., Когнітивне моделювання факторів цінності АРТ-проекту.....	5
Бедрій Д.І., Семко І.Б., Когнітивна карта оцінки впливу кадрових ризиків та конфліктів у наукових проектах.....	6
Березенський Р.В., Горошко О.О., Коваль Ю.І., Впровадження автоматизованих інформаційних систем на автомобільному транспорті військових формувань.....	8
Божаткін С.М., Горовий О.І., Горовий І.І., Впровадження системи енергетичного менеджменту - інноваційний підхід до енегрозбереження на промислових підприємствах.....	9
Бондар А.В., AGILE -Підхід до підвищення цінності проектно-орієнтованої організації.....	10
Бушусє Д.А., Імунні механізми розвитку компетенцій з управління проектами на основі глобальних трендів	10
Бушусє С.Д., Бушусєва Н.С., Бушусєва В.Б., Стратегія розвитку проектно-орієнтованих організацій в умовах Agile трансформації	11
Гайдасенко О.В., Галкін Є.В., Баличев О.І., Слісаренко М.К., Математичне забезпечення проектних рішень інтегрованої системи управління	11
Гусєва-Божаткіна В.А., Горовий О.І., Чубчик Т.Т., Особливості ефективності системи стратегічного управління інноваційним розвитком промислових підприємств.....	12
Гусєва-Божаткіна В.А., Чубчик Т.Т., Конвишер Д.І., Теоретичні аспекти управління проектами корпоративного розвитку.....	13
Дворниченко М.В., принципы формирования портфеля проектов малыми и средними инновационными Предприятиями.....	14
Денчик О.Р., Круль Конрад Януш, Проектний підхід в агропромисловому комплексі України.....	15
Дрозд О.В., Казимиренко Ю.О., Фаріонова Т.А., Єгольников О.О., Методологія підвищення інжинірингового потенціалу експлуатації транспортних засобів.....	16
Дружинин Е.А., Крицкая О.С., Анализ экологических рисков в проектах создания авиационной техники и их минимизация	17
Дуда О.М., Кунанець Н.Е., Мацюк О.В., Пасічник В.В., Етапи інформаційно-технологічного супроводу процесів у ресурсних мережах «РОЗУМНИХ» міст	18
Дуда О.М., Кунанець Н.Е., Мацюк О.В., Пасічник В.В., Інтегрований аналіз даних в ресурсних мережах «РОЗУМНИХ» міст	20
Дуднікова О. І., Петренко В. О., Реформування системи охорони здоров'я України через проекти	21
Дюков О.Ю., Дюкова С.П., Механізм управління виробничим потенціалом в проектах розвитку підприємства	22
Запривода А.А., Стратегічний аудит інноваційних проектів в умовах невизначеності.....	23
Казарезов А.Я., Барабанова Ю.Е., Формирование команды и системы оплаты труда на предприятии транспортной логистики.....	24
Калашник О. П., Калашник К. Я., Розробка механізмів проектно-орієнтованого управління в системі післядипломної педагогічної освіти (ППО).....	25
Кийко С.Г., Дружинин Е.А., Концепция управления проектами и программами энергосбережения на металлургических предприятиях.....	26
Кобилкін Д.С., Зачко О.Б., Концептуальний підхід до безпеко-орієнтованого управління інфраструктурними проектами	28
Козир Б.Ю., Проактивне управління інфраструктурними проектами та програмами в умовах невизначеності	29
Колесникова Е.В., Становская И.И., Процесс антикризисного управления проектами и программами.....	30